

været til Stede allerede i nogen Tid. Da vi havde Sagen om Kommissarierne for i 1905—06, drøftede vi ogsaa dette Spørgsmaal, men da var Betænelighederne ved Kommissariernes Ordning saa store, at man gik til en rent midlertidig Ordning af disse Forhold og derfor ikke mente det værd at lovgive om det i dette Lovforslag omhandlede Spørgsmaal.

Idet jeg i øvrigt gerne tiltræder de fremsatte Udtalelser, er der dog en lille Bemærkning, jeg kunde have Lyst til at gøre overfor den højtærede Minister og for øvrigt ogsaa overfor det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen). Der blev henvist til, at Kontorchefen saa tidt vil være paa Rejse for at overvære de private Baners Generalforsamlinger. Derimod vil jeg gerne gøre en lille Indsigelse. Jeg anser det ikke for ved alle Lejligheder at være nødvendigt, at Kontorchefen overværer de private Baners Generalforsamlinger. Jeg skal tillade mig at erindre om, at efter Loven af 1894 og efter Loven fra i Fjor vil Staten være repræsenteret i alle Instanser i de private Jernbaneselskaber, baade i Direktionerne og Repræsentantskaberne, med Halvdelen af Stemmerne, og jeg tror ikke, at det vilde være vanskeligt at finde lokale Kræfter, der kunde repræsentere Staten ved disse Generalforsamlinger, idet Dagsordenen jo altid vil være tilstillet Ministeriet, saa at man altid kan vide, hvad der skal forhandles. Og hvad angaar de Valg, der foregaa paa Generalforsamlingerne, f. Eks. af Repræsentanter og lignende, deltager Staten jo ikke i dem, fordi den i Forvejen har sine udnævnte Repræsentanter. Jeg ser derfor egentlig ikke den Nødvendighed for Staten for at være repræsenteret, som saa stærkt blev fremhævet, navnlig fra den højtærede Minister, men ogsaa fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen). — I øvrigt mener jeg, at det vil være meget ønskeligt at faa denne Sag gennemført, og det er ogsaa i Overensstemmelse med de Ønsker, der fra forskellig Side ere fremkomne, at man kunde faa — om jeg maa bruge det Udtryk — et Jernbanekontor. Jeg gaar ud fra, at naar der oprettes et saadant Kontorchefsembede i Ministeriet, vil det have til Følge, at samtlige Jernbanesager komme ind under den samme Kontorchef. Efter min Opfattelse har det stor Betydning ikke alene for Ministeriets egen Forretningsgang, som jeg selvfølgelig ikke skal blande mig i, men ogsaa for de Folk, der søge Ministeriet, at man kan henvende sig paa et og samme Sted om de forskel-

lige Sager. Jeg vil derfor paa mine Meningsfællers og egne Vegne tillade mig at anbefale det Lovforslag, her foreligger.

H. N. Hansen: Ogsaa jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse her i Tinget. Men jeg kan ikke gøre det med den samme Begrundelse som den, der blev fremsat af den første ærede Taler (Bramsen), saa at jeg særlig skulde motivere det med, at efter mit Kendskab til disse Forhold er en Udvidelse af Jernbanekontoret nødvendig. Jeg synes, at det er meget svært for Rigsdagen at danne sig en Mening om, hvorvidt de offentlige Kontorer i Ministerierne ere tilstrækkeligt forsynede med Arbejdskraft eller ikke. Der hører stor Indsigt til at kunne dømme derom, ogsaa fra den højtærede Ministers Side. Jeg tør ikke sige, at det for mig er en saa afgørende Betragtning, at naar der kommer flere Jernbanesager, skal Kontorpersonalet straks forøges. Jeg synes, at vi hellere maa sige, at i saa Henseende maa vi stole paa, at den højtærede Minister gør sig Umage for ikke at stille større Krav i Retning af Udvidelse af Personalet i de offentlige Kontorer end nødvendigt, og naar vi saa have den Tillid til ham, og han kommer og anmoder om en saadan Forøgelse af Personalet, maa vi bøje os derfor. Et Moment, som gør, at jeg kan forstaa, at en saadan Forøgelse er ønskelig, er Henvisningen til dette Kontors fremtidige Forhold til de private Baners Drift, idet man vil stille det saaledes, at det i denne Henseende skal afløse Kommissariernes hittidige Virksomhed. Naar vi komme til at omtale det følgende Forslag, skal jeg, hvis jeg faar Ordet, ogsaa tillade mig i saa Henseende at bøje mig for Forslaget og anbefale det til Vedtagelse. Men jeg kan ikke lade være med allerede nu at sige, at jeg har mine Tvivl, om dette Forhold løses rigtigt. Det staar for mig saaledes, at ved saadanne Virksomheder som dem, der her er Tale om, Kommissariatsforholdene ved de private Baner, var det dog maaske rigtigere, om en af Ministeriet uafhængig Embedsmand stod i Spidsen for Tilsynet og saa forelagde Sagerne for Ministeriet, som saa ved sin Kontorchef og sit Personale behandlede dem. Jeg ved ikke, om det ikke er et noget skævt Forhold, at det er en Kontorchef under Ministeriet, der skal deltage i Forhandlingerne om Jernbanesager og bagefter selv gøre sin Mening eller sin Opfattelse gældende i Ministeriet. Jeg synes, at det svækker noget Mini-